

Dominici n. 1. & 2. Quo verò ad quartam Uxori superstiti ex Bonis Mariti defuncti debitam ministerio legis in celebri Auth. Præterè Cod. unde *Vir & Uxor*, Domini perstiterunt itidem in decisis 32 ex iis, quæ in priori Decisione §. Sed quia coram Decano afferuntur, quæque stabilia atque inconclusa manere censuerunt. Hoc unum superaddendum existimantibus iisdem Dominis ad submovendas conquesiones Thomæ circa periculum dilapidationis mobilium, rerumque hæreditiarum multiplico destinatarum, ubi illæ in liberum Dominici arbitrium relinquerentur, ut scilicet administratio eidem Dominico nequaquam admenda sit, præstata tamen per eum cautione de non dilapidando, ita enim æquo jure consultum erit indemnitati alterius Partis.

Et ita conclusum fuit Partibus utrinque strenue decertantibus, atque omissa cognitione, an superius firmata militare debeant etiam quoad Bonista in Ditione Januensi, Sacro namque Auditorio tantummodo interest declarare validitatem, seu nullitatem Testamenti, relicta quoad Bona extrâ Ditionem Pontificiam executionis cognitione quibus de Jure.

R. P. D. C R I S P O L T O .

FAVENTINA IMMISSIONIS.

Mercurii 5. Maii 1723.

A R G U M E N T U M .

Donatio facta à fratre alteri fratri quomodo comprehendat jus succedendi in emphyteusi ex pacto & providentia.

S U M M A R I U M .

- 1 Donanti ad bona donata non datur regressus.
- 2 Verba comprehensiva successionis ex quocumque titulo etiam vigore contractus in donatione comprehendunt jus succedendi in emphyteusi.
- 3 Maximè si fuerint pluries repetita.
- 4 Reservatio unius successionis demonstrat alias esse donatas.
- 5 Amplia si reservationi fuit adjecta taxativa.
- 6 Item si negativa universalis.
- 7 Emphyteus ex pacto & providentia requirit speciale mentionem ad differentiam hæreditariae. Declara ubi agitur de dispositione facta favore personæ non comprehendere in investitura, secus si favore comprehensorum n. 12.
- 8 Donantem voluisse donare jus succedendi quod ignorabat non est verisimile.
- 9 Bona emphyteutica ex pacto & providentia non venient appellatione bonorum paternorum.
- 10 Clausulae generales restringuntur ad species expressas. Limita si addita etiam verba universalia n. 14.
- 11 Dispositio bonorum emphyteuticorum inter comprehensorum est licita.
- 12 Ignorantiam donantis excludit universalitas verborum.
- 13 Exceptio firmat regulam in non exceptis.
- 14 Et declarat prædicata generis esse ejusdem qualitatis cum exceptione.
- 15 Exceptio non facit comprehendere sub regula quæ ea non facta, non comprehendenteruntur.
- 16 Distinguere inter exceptionem dispositivæ, & de-

- clarativæ sumptam.
19 Et limita si exceptio esset superfua.
20 Donatio favore certi matrimonii cum filiorum contemplatione latè intelligenda.

D E C I S I O X V .

C um post obitum Fabii Naldi, Fabricius ejus filius prætenderet admitti æqualiter cum Balasco Fratre ad successionem in Prædio della via Cupa concessa ab Abbatia Clafensi in emphyteusim d. Fabio pro se, filii, & nepotibus, juxta dispositionem *Textus in cap. 1. de success.* Feud. è diverso autem Balassus occupata totius prædiæ possessione, illum excludere niteretur exceptione cujusdam Donationis sibi ab eodem factæ occasione certi matrimonii, nec res aliter, quam Judicis officio componi posset, fuit causæ cognitio delegata huic Sacro Auditorio tanquam in prima, appellatione remota, & cum suffragio omnium Dominorum, etiam Ponentis. Quapropter ego, cui Ponentis vicem gerere obtigui, proposui Dubium -- an sit danda immisso ad medietatem prædiæ positi in via Cupa, seu potius obiectus donatio -- quod fuit resolutum negativè quoad primam partem, affirmativè quoad secundam.

Cujus resolutionis ratio stetit in abdicatione cujuscumque juris, quam Fabricius fecit favore Balassu per dic. donationem amplissimis hisce verbis conceptam. -- Quindi è che d. S. Fabrizio pro riservando le ragioni di succedere solamente nella Primogenitura, ò eredità fudetta (nempe Jacobi Vissani) e Beni à quella sottoposti, & non alijs aliter propter nuptias dona al fudetto Signor Balasso, e suoi figlioli da nascere dal fudetto matrimonio ogni ragione, azione, e porzione, nella quale detto Signor Fabrizio potrebbe in qualsivoglia modo, e sotto qualsivoglia titolo succedere n. Beni, & eredità di d. Signor Fabio suo Padre, e Signora Claudia Dondinini sua Madre tanto per testamento, ò altra ultima voluntà, quanto per qualunque altra disposizione etiam inter vivos, & ab intestato per qualsivoglia ragione, titolo, e capo, e causa etiam di legittima ogni azione, ragione niuna riservatafene, se non di succedere nella Primogenitura, ò eredità Vissana fudetta e Beni ad essa sottoposti, quæ verba cùm comprehendant jus succedendi in dicto Prædio emphyteutico tunc à Fabio Patre possesto, efficiunt quomodo præfatus Fabricius donans ad illud valeat amplius regressum habere l. 1. ff. de donation. l. si quis arguit n. finali C. eod. Rota dec. 653. nu. 1. par. 19. rec. & in vade. emphyteusis 7. Junii 1709. §. Quodque coram Eminentissimo Scotto.

Et profectò dubitari non poterat quin sub relatibus verbis comprehendenderetur jus succedendi in d. Prædio emphyteutico competens Fabricio per obitum Patris, tum attenta eorum amplitudine cum expressione cujuslibet tituli etiam per contractum inter vivos, quæ minimè patitur exclusionem Juris succedendi vigore contractus emphyteutici præexistentis tempore donationis, & tribuentis jus certum de præterito, ut in durioribus terminis dixit Rota coram Priol. dec. 653. num. 8. & seq. in rec. decis. 653. numero 8. in Romana communicationis Bonorum 7. Maii 1708. §. Quoniam coram b. m. Molines in confirmatoria 12. Aprilis 1709. §. Absque coram R. P. D. meo Aldrovando, & in Bononien. Immissionis 18. Junii 1714. §. Altera coram R. P. D. meo Cerro, possimè cùm verba, & clausula hujusmodi fuerint repetita per integrum Instrumenti feriem,

Ad Castillum de Alimentis.

- geminatio enim verborum universalium dat aperiū intelligere, mentem proferentis fuisse comprehendere quidquid sub eorum significatione considerari potest Cyriac. contr. 205. num. 222. Conciol. alleg. 31. num. 45. Rota Bonon. inter recollectas per Balducc. ad Ramon. dec. 34. nu. 32. & seqq. tom. 2. Tum, fortius quia Fabricius Donans reservavit sibi dumtaxat jus succedendi in Bonis subjectis fideicommissio Jacobi Vissani, per quam reservationem dicitur voluisse comprehendere cætera omnia, quæ non reservavit ad regulam *Text. in L. Nam quod liquide §. finali ff. de pen. legat. L. quæsumus §. Denique ff. de fund. intruct. quam in subiecta materia expendunt Cravett. conf. 15. n. 8. Castald. consuli. 151. num. 2. Tartagl. de reserv. stat. art. 62. nu. 229. Schettin. de pac. futur. success. par. 3. seq. 4. quæst. 3. n. 51. Rota inter recollectas per Balducc. ad Ramon. dec. 10. n. 17. tom. 4. decis. 61. nu. 11. & dec. 104. n. 12. coram Benincasa, & in Mantif. ad Card. de Luc. lib. 10. dec. 75. n. 5. tom. 3.*
- Crescitque vis hujus reservationis propter dicti nomine illam Solamente ibi, riservandosi se ragioni di succedere Solamente nella Primogenitura, ò eredità fudetta, nec non propter negativam universalē ibi, niuna riservatafene se non di succedere nella Primogenitura ò eredità vissana, utraque enim includit in Donatione omnia alia iura præter illud, quod fuit specialiter reservatum, ut de prima, Rota dec. 426. n. 5. par. 2. & dec. 391. n. 3. par. 5. rec. & de secunda in Novarien. Precedentia 11. Decembris 1713. §. Non attenta coram b. m. Barbadicco.
- Non televante responsione, quod jus succedendi in emphyteusi ex pacto, & providentia, quale est præmium, de quo agitur, non veniat sub clausulis generalibus donationis, vel ex quo requirat speciale mentionem ad differentiam emphyteutis hæreditariae, quæ illam non exigit, prout distinguendo tradunt Bart. in L. ut jurisjuriandi §. si libertus ff. de oper. libert. Cancer. var. ref. cap. 15. de renunc. num. 122. & sequen. Rosenthal. de feud. cap. 7. conclus. 22. nu. 8. & sequen. Gallerat. de renunc. tom. 1. lib. 4. cap. 2. num. 48. vers. non comprehendit Donad. cod. tract. lib. 1. cap. 5. per tot. Torr. de pac. futur. success. lib. 2. cap. 38. nu. 12. & seqq. Rota coram Coccin. dec. 680. n. 1. in rec. dec. 245. n. 8. & dec. 317. n. 1. & seqq. par. 15. & dec. 44. n. 12. par. 16. Vel quia de eo certior non esset Fabricius, quem proinde verisimile non est illud donare voluisse. Fontanell. dec. 397. n. 20. Rota coram Bich. dec. 7. n. 20. in rec. dec. 735. num. 23. par. 18. & in Ravennaten. Donationis 20. Martii 1722. §. Hoc autem coram R. P. D. meo Cerro; Vel demum quia in Donatione actum fuerit de Bonis, & hæreditate paterna, & materna, quorum appellatione non continentur emphyteutica Bona ex pacto, & providentia, quæ in filios non transeunt uti Paterna, aut Materna, sed illis obveniunt uti propria ex lege Investituræ eos directè vocantis Paris. conf. 12. num. 56. & seqq. lib. 1. Michalor. de fratr. par. 3. cap. 41. num. 88. Rota coram Coccin. dec. 649. n. 23. & plenè coram Manzoned. dec. 166. per totam. Quamobrem clausulae universales restringendæ sint ad species Bonorum, & hæreditatum personarum expressarum, non verò trahendas ad diversas, Michalor. de Fratrib. par. 3. cap. 41. numero 8. Rot. dec. 23. nu. 24. par. 15. dec. 375. n. 11. par. 17. rec. & in Romana Immissionis 6. Decembris 1715. §. Adeo ut coram R. P. D. meo Foscari.

Enim verò fuit animadversum, personas à Fabrio vocatas in Donatione esse comprehensas in Investitura, & proximè in illa succeluras, quærum favore ei permittebatur de dicto prædio quomodocumque disponere ad Text. in cap. 1. §. eti 11 clientulus de alienat. feud. Cravett. conf. 286. n. 6. Aldobrandin. conf. 15. nu. 48. lib. 1. Michalor. de Fratr. par. 3. cap. 41. num. 86. Rot. coram Coccin. dec. 671. n. 3. & in rec. dec. 401. n. 16. & 17. par. 13. Hoc autem positio consequens erat, ut jus succedendi in eodem Prædio includeretur sub verbis universalibus in Donatione appositis, citra quod necessaria esset mentio specialis, eo dumtaxat cau à Doctoribus desiderata, quo verba sine merè generalia, & dispositio si favore non comprehensorum ad evitandam poenam caducitatis, ut firmiter tenent Natt. conf. 159. nu. 25. Cravett. conf. 256. nu. 6. Fab. de Ann. conf. 120. num. 22. Cyriac. contr. 205. nu. 222. Gallerat. de renunc. tom. 1. lib. 4. cap. 2. sub n. 48. Rosenthal. de feud. cap. 7. concl. 22. n. 16. Schettin. de pac. futur. success. par. 3. seq. 4. quæst. 3. nu. 48. & sequen. Gob. de Feud. quæst. 6. nu. 83. Hodier. ad Surd. dec. 11. n. 1. & sequen. Posth. dec. Bonon. 50. n. 3. Rota coram Coccin. decis. 671. n. 3. & in rec. 218. num. 27. par. 11.

Quinimò hæc universalitas verborum reddit etiam inallegabilem excusationem petitam ab ignorantia, cum præsumptio sit, Fabricium loquentem sermone universalis, & effuso cogitasse de iis, ad quæ talis loquendi modus extendi poterat, Conciol. alleg. 31. nu. 50. Donad. de renunc. lib. 13 1. cap. 3. nu. 4. Gratian. discept. 346. n. 15. & duobus sequen. Rota inter recollectas per Balducc. ad Ramon. dec. 10. n. 25. & 26. tom. 4. coram Benincasa dec. 208. n. 11. & in Tyburina renunciatio 19. Januarii 1722. §. Dicere coram R. P. D. meo Foscari, itidemque nullius momenti facit esse restitutionem habitam ad bona paterna, & materna, quia bonorum paternorum appellatione cum adjunctione verborum universalitatem causarum, & titulorum denotantium, comprehenduntur omnia à Patre possessa etiam titulo resolutibili, & sic emphyteus ex pacto, & providentia, prout pro sequendo relatam distinctionem inter verba universalia, & verba generalia, ac dispositionem favore personæ capacis, & alteram favore extranei ultra superioris allegatos §. enim verò probant Dec. conf. 389. erga finem Natt. conf. 159. sub n. 24. & n. 30. cum aliis apud Schettin. de pac. futur. success. par. 3. seq. 4. quæst. 3. nu. 48. Rot. Bonon. inter recollect. per Balducc. ad Ramon. dec. 24. n. 32. & sequen. tom. 2.

Apprimè de cætero intelligentiam hanc verificante dicta reservatione solius juris succedendi in Bonis subjectis Primogeniturae Jacobi Vissani facta à Fabricio in donatione, nam sicut ille specialiter præservavit ipsi Fabricio Bona fideicommissi Vissani, quæ non erant strictè, & propriè Paterna, quia à Patre possidebant titulo resolutibili, & post ejus obitum in filios iussu testatoris transferenda erant, ita declaravit fuisse in donatione inclusa omnia alia iura, & Bona, quæ simili titulo temporali investitura ex pacto, & providentia, tunc idem Pater retinebat, exceptio enim est de contentis sub regula, illamque firmat in casibus non exceptis l. 1. §. sed excipiuntur ff. 15 de Fer. Natt. conf. 159. n. 31. Ramon. conf. 95. n. 56. Gob. consult. 82. n. 33. Rota coram Comitul. dec. 165. nu. 14. coram Bich. dec. 337. nu. 9. coram Benincasa dec. 61. nu. 12. & 13. & in rec. dec. 410. nu. 9. par. 19. & declarat prædicata generis esse